

Mona kuisielis

Darbavaus kap vèsümet so kaltās é kūjo,
Atsébundo – no, nieka nesopronto
Sėinas baltas, luova balta
Aplinkou daktarelė baltė.
No, nieka nebsopronto, tik atmėno,
Ka tvuojau koisiou so kūjo i tou spronda
Vuo tas kuisīs i kakta mona konda.
Vuo kaimalie vèsė šnėbždas
No, matā keistiesnis ĩr, keistiau é nomėrtė nuoriejė.
Juk nosėšautė galiejė, a kėlpa ožsėnertė ont kakla,
Vuo čė a pruots so kūjatio sau i kakta?..
Vuo je tėp mondriau jau noriejė –
Nu stuoga i šolėnė šuoktė reikiejė...
No, vuo tėp suoda čĩdijuos, tėp šnėbždiejuos.
Joukas, kėnto juk pu čiesa,
Juk nepaaiškinsi kuožnam prėejės
Kāp par tou kuisi tėp ėšejė
No, skaudė tvuojau anam aš par tou spronda,
Bet ka bestėjė é ons mon skaudė konda.